

Honnan származnak az Urantia írások? - A kinyilatkoztatók magyarázata

összeállította: Ralph Zehr

URANTIA®
FOUNDATION

E kinyilatkoztatást maga az Atya rendelte el és Jézus jelentette be az apostolainak az Olajfák hegyén akkor, amikor az ő második eljövételéről beszélt nekik.

És amikor az ország teljesen kibontakozik, legyetek nyugodtak afelől, hogy a mennyei Atya nem fog elfelejteni arról, hogy meglátogasson titeket az igazság teljesebb kinyilatkoztatásával és az igazságosság bőségesebb megmutatásával, éppen úgy, ahogy már e világnak adományozta őt, aki a sötétség hercege lett, és aztán Ádámot, akit a Melkizedek követett, és e napokban az Ember Fiát. És az Atyám így fogja folytatni a kegyelmének megmutatását és a szeretetének kimutatását még e sötét és rossz világnak is. Így én is, miután Atyám felruházott engem minden hatalommal és fennhatósággal, továbbra is nyomom követem a sorsotok alakulását és kísérlek benneteket az ország ügyeiben a szellemem jelenléte révén, akit rövidesen kiárasztok minden húsvér testre. 176:2.3

A közteslények jártak közben a mennyei felügyelőknél annak érdekében, hogy kérelmet nyújtsanak be a kinyilatkoztatás engedélyeztetése érdekében.

A fő tevékenységük manapság az olyan észrevétlen, személyes összekötői társként való együttműködés, melyet a beteljesülés bolygói tartalékos alakulatát alkotó férfiakkal és nőkkel alakítanak ki. Az elsőfajú testület egy bizonyos csoportja által hozzáértőn segített ezen másodfajú csoportnak a feladata volt azoknak a személyiségnek és urantiai körülményeknek az összehangolása, akik, illetőleg amelyek végül rábírták a bolygói mennyei felügyelőket azon kérények elkészítésére, melyek eredményeként megkapták a felhatalmazást az e beszámolót is magába foglaló kinyilatkoztatás-sorozat lehetővé tételére. De világosan kell látni azt is, hogy a köztes teremtmények nem érintettek azokban a hitvány történetekben, melyek a "spiritualizmus" általános megjelölése alá sorolhatók. Az Urantián ma itt lévő közteslények, mindazok, akik tisztességesen állnak, nem kötődnek az úgynevezett "médiumság" jelenségeihez; és rendszerint nem is engedik meg az embereknek, hogy emezek az érzékeik által felfogható módon tanúi legyenek a néha szükségessé váló fizikai tevékenységüknek vagy az anyagi világgal való egyéb kapcsolatfelvételüknek. 77:8.13

Mint az Urantia tényleges létpolgárainak, a közteslényeknek rokoni érdekük fűződik e szféra végzetének alakításához. Ők a saját bolygójuk fejlődésén következetesen munkálkodó, elszánt közösség. Az elszántságukat a rendjük jelmondata is mutatja: "Amit az Egyesült Közteslények elvállalnak, azt az Egyesült Közteslények véghez is viszik." 77:9.3

Korszakos kinyilatkoztatásra vállalkozni roppant komoly feladatot jelent.

Az Urantia - ez a bolygótok neve - halandóinak elméjében igen nagy zűrzavar uralkodik az olyan fogalmak tekintetében mint Isten, istenség és istenség. Az emberi lények még jobban összezavarodnak és elbizonytalanodnak, amint e különféle elnevezésekkel jelölt isteni személyiségek közötti viszony kerül szóba. A fogalmi hiányosságokhoz társuló nagy fogalomalkotási zavar miatt kaptam (Isteni Tanácsos)* utasítást e bevezető sorok (Előszó)* megfogalmazására az itt következő, az orvontoni igazság-kinyilatkoztató testület felhatalmazása alapján az Urantia angol nyelvűre általunk lefordított írásokban használt bizonyos szóképekhez kapcsolandó jelentéstartalmak magyarázatául.

A mindenségtudat tágítására és a szellemi felfogóképesség fejlesztésére irányuló erőfeszítéseink során rendkívül nehezünkre esik teljesebb fogalmakat és felsőbbrendű igazságokat bemutatnunk, amikor arra kényszerülünk, hogy a teremtésrész korlátolt nyelvét használjuk. De a megbízásunk értelmében minden lehető meg kell tennünk az általunk alkalmazott jelentéstartalmaknak az angol nyelv szavain és jelképein keresztül való átadásáért. A nekünk szóló utasítás szerint új kifejezéseket csak abban az esetben vezethetünk be, amikor a bemutatandó fogalmat akár

részlegesen vagy esetleg kisebb-nagyobb jelentéstorzulással átadni képes szó az angolban nem létezik.

Minden, az ezen írásokat olvasó halandó számára a megértést megkönnyítendő és a fogalomzavar kialakulását megelőzendő, bölcs dolognak ítéltük e bevezető részben felvázolni egyrészt az Istenség megjelölésében alkalmazott különféle szavak jelentéseit, másrészt az egyetemes valóságra vonatkozó dolgokkal, jelentéstartalmakkal és értékekkel kapcsolatos bizonyos fogalmakat.

De a meghatározásokat és a szakkifejezések értelmezését megadó Előszóban szükséges tájékoztatást adnunk a beszámolóknak szereplő kifejezések használatáról is. Ezért az Előszó önmagában nem teljes és önálló beszámoló; hanem egyfajta kifejezésgyűjtemény-szerű útmutató, amely rendeltetése szerint segítséget kíván nyújtani az olvasóknak az Istenséggel és a világegyetemek mindenségével foglalkozó azon írások megértéséhez, melyeket az Urantiára küldött orvontoni bizottság készített. O:O.1

Az Egyetemes Atya jellemének és az ő paradicsomi társai természetének bemutatásával, valamint a tökéletes központi világegyetem és az azt körülvevő hét felsőbb-világegyetem jellemzésével kapcsolatos beszámolók elkészítésekor a felsőbb-világegyetemi vezetőktől kapott utasítás szerint kell eljárunk (orvontoni bizottság)*, mely megköveteli, hogy az igazság kinyilatkoztatására és az alapvető tudásanyag összehangolására irányuló minden erőfeszítésünk során részesítsük előnyben a bemutatás tárgyához kötődő, a létező legmagasabb rendű emberi fogalmakat. Új fogalmakra vonatkozóan csak abban a végső esetben tehetünk kinyilatkoztatást, ha a bemutatandó fogalomra az emberi elme még nem alkotott megfelelő kifejezést.

Az isteni igazság egymást követő bolygói kinyilatkoztatásai a bolygói tudás új és teljesebb rendszerezésének részeként mindig a szellemi értékek legfejlettebb fogalmait foglalják magukba. Így az Istenről és a világegyetemi társairól szóló eme beszámolók készítése során ezen írások alapjául több mint ezer, a szellemi értékeknek és a mindenséggel kapcsolatos jelentéstartalmaknak a bolygón valaha létezett legmagasabb rendű és legfejlettebb ismeretanyagát felölelő emberi fogalmat választottunk. Ahol a múlt és a jelen Istent ismerő halandóitól összegyűjtött emberi fogalmak alkalmatlanok az igazság olyan bemutatására, amiként azt tisztünk kinyilatkoztatni, ott habozás nélkül kiegészítéseket teszünk, melynek érdekében felhasználjuk a paradicsomi Istenségek és az ő érzékfeletti honos világegyetemük valóságára és isteniségére vonatkozó saját, felsőbb rendű ismereteinket.

Teljes mértékben tudatában vagyunk a megbízatásunkkal járó nehézségeknek; tudjuk, mennyire lehetetlen az isteniség és örökkévalóság fogalomnyelvét a halandói elme véges fogalmainak nyelvére lefordítani. De tudjuk azt is, hogy az emberi elmében ott lakozik Isten egy része, és hogy az emberi lélekkel együtt van az Igazság Szelleme is; tudjuk továbbá, hogy e szellemerők együttműködnek annak érdekében, hogy képessé tegyék az anyagi embert a szellemi értékek valóságának megragadására és a világegyetemi jelentéstartalmak bölcséletének megértésére. Mindezeknél is biztosabban tudjuk azonban, hogy az Isteni Jelenlét e szellemei képesek hozzásegíteni az embert mindazon igazságok szellemében történő felismeréséhez, melyek hozzájárulhatnak a személyes vallásos tapasztalás örökké fejlődő valóságának - az Isten-tudatnak - a kiteljesítéséhez. O:12.10

A kinyilatkoztatási felhatalmazást a felsőbb-világegyetemünk legmagasabb hatóságai adták meg, s engedélyezték az Urantia írások átadását.

Az Istenség természetét, a Paradicsom valóságát, a központi világegyetem és a felsőbb-világegyetek szerveződését és tevékenységét, a nagy világegyetem személyiségeit és az evolúciós halandók felsőbb végzetét bemutató eme harmincegy írást (I. rész, A központi világegyetem és a

felsőbb-világegyetemek)* egy olyan, huszonnégy orvontoni intézőből álló főbizottság hitelesítette, fogalmazta és angol nyelven szövegezte, mely az uverszai Nappalok Elődei által adott azon utasításnak megfelelően működött, miszerint mindezt a nebadoni Norlatiadekben, a Satania csillagrendszer 606-os világán, az Urantián Kr.u. 1934-ben kell elvégeznünk. 31:10.22

Az Egyetemes Egységről szóló ezen írás a huszonötödik abban a sorban (II. rész, A helyi világegyetem)*, melyet a Mantutia Melkizedek vezetett, tizenkét főből álló nebadoni bizottság engedélye alapján működő szerzői munkacsoport hitelesített. A beszámolókat a feletteseink által jóváhagyott eljárással szerkesztettük és angol nyelven készítettük urantiai időszámítás szerint 1934-ben. 56:10.22

A Krisztus Mihály hét alászállását bemutató írás a hatvanharmadik a sorban (III. rész, Az Urantia története)*, melyek összeállítását különböző személyek hitelesítették, elmesélve az Urantia történetét egészen Mihály halandói húsvér testben való megjelenésének idejéig. Ezek az írások a Mantutia Melkizedek vezetett tizenkét főből álló nebadoni bizottság engedélye alapján készültek. A beszámolókat a feletteseink által jóváhagyott eljárás alkalmazásával szerkesztettük és angol nyelven készítettük urantiai időszámítás szerint Kr.u. 1935-ben. 119:8.9

Ezen írások (IV. rész, Jézus élete és tanításai)* összeállítását egy, az egyik Melkizedek kinyilatkoztatási igazgató felügyelete alatt működő, tizenkét fős urantiai közteslény-bizottság hitelesítette. A beszámoló alapját egy olyan másodfajú közteslény szolgáltatta, aki András apostol felett a szellemvilági óvó-figyelő szolgálatot egykor ellátta.

Én, aki az Urantiai Közteslények Egyesült Testvériségének tizenkét tagjából álló s a rendünk elnöklő fejének és a feljegyzési Melkizedeknek az együttes támogatását élvező bizottság felügyelete alatt működöm, az a másodfajú közteslény, aki egykor András apostol mellé volt kirendelve, én vagyok felhatalmazva a názáreti Jézus élettörténetéről szóló beszámoló rögzítésére, ahogyan azokat az eseményeket a rendembeli földi teremtmények észlelték, és ahogy azokat később részletesen feljegyezte az átmeneti gondnokságom alatt állott emberi társam. Tudván, hogy a Mestere mennyire gondosan került az, hogy feljegyzéseket hagyjon hátra, András következetesen ellenezte, hogy az írott beszámolóit sokszorosítsák. A Jézus többi apostola részéről megnyilvánuló hasonló hozzáállás nagyban hátráltatta az evangéliumok megírását. 121:0.1

[Az írások hitelül: Azon megbízatásom teljesítése során, hogy a názáreti Jézus tanításait újra megfogalmazzam és a tetteit újra elmondjam, szabadon merítettem minden feljegyzés- és bolygói ismeretanyagból. Vezérlőelvemnek megfelelően olyan feljegyzést igyekeztem készíteni, mely nem csak a ma élő emberi nemzedék számára lesz megvilágosító hatással, hanem amely hasznos lesz minden jövőbeli nemzedéknek is. A rendelkezésemre álló hatalmas ismerethalmazból azokat választottam, melyek e cél eléréséhez a legmegfelelőbbek. A lehető legnagyobb mértékben tisztán emberi forrásokból vettem az adatokat. Csak az ilyen források hiánya esetén folyamodtam emberfeletti feljegyzésekhez. Amikor a jézusi élet és tanítások eszméi és fogalmai megfelelően kifejezhetők voltak az emberi elme által, akkor mindig előnyben részesítettem az ilyen, kétségtelenül emberi gondolatmintákat. Bár törekedtem arra, hogy a szavakra épülő kifejezésmódot jobban hozzáigazítsam a Mester életének és tanításainak valós jelentéstartalmához és igaz jelentőségéhez, amennyire az csak lehetséges volt, azért minden beszámolómban tartottam magam a tényleges emberi fogalomhoz és gondolatmintához. Tudom jól, hogy az emberi elméből eredő fogalmak elfogadhatóbbak és hasznosabbak lesznek minden más emberi elme számára is. Amikor nem tudtam megtalálni a szükséges fogalmakat az emberi feljegyzésekben, illetőleg emberi kifejezésekben, akkor a rendembeli földi teremtmények, a közteslények emlékforrásaihoz folyamodtam. És amikor az a másodlagos ismeretanyag is elégtelennek bizonyult, habozás nélkül igénybe vettem a bolygói szint feletti forrásokat.

Az emlékeztetők, melyeket összegyűjtöttem és amelyekből elkészítettem a Jézus életéről és tanításairól szóló eme beszámolót - az András apostoltól rögzített emlékeken kívül - olyan értékes gondolatokat és felsőbbrendű fogalmakat tartalmaznak a jézusi tanokról, melyek több mint kétezer olyan emberi lénytől származnak, akik Jézus kora óta ezeknek a kinyilatkoztatásoknak, pontosabban újbóli közléseknek az időpontjáig a földön éltek. A kinyilatkoztatási engedélyt csakis olyan esetben vettem igénybe, amikor az emberi adatok és emberi fogalmak nem szolgálhattak megfelelő gondolatmintával. A kinyilatkoztatási megbízásom tiltotta, hogy emberin kívüli ismeretanyaghoz vagy kifejezésforrásokhoz folyamodjak addig, amíg igazolni nem tudom, hogy az erőfeszítéseim ellenére sem sikerült megtalálnom a szükséges fogalmi kifejezést a tisztán emberi források között.

Jóllehet a tizenegy közteslény társammal együttműködve és a feljegyzési Melkizedek felügyelete alatt dolgozva annak megfelelően adtam elő e beszámolót, ahogy annak hatékony rendszeréről gondolkodtam és ahogy annak közvetlen kifejezésmódját megválasztottam, mindazonáltal azon eszmék többsége, sőt ama hatékony kifejezések némelyike, melyeket így felhasználtam, számos emberfajta olyan egyedeinek elméjében fogant meg, akik a közbenső nemzedékek korában éltek a földön, közöttük azokkal is, akik most, e vállalkozás idején élnek. Sok esetben inkább szolgáltam adatgyűjtőként és szerkesztőként, mint eredeti elbeszélőként. Habozás nélkül magamévá tettem azokat a lehetőleg emberi eszméket és fogalmakat, melyek képessé tehetek arra, hogy a legeredményesebben mutassam be Jézus életét, és amelyek képessé tehetek arra, hogy az ő páratlan tanításait a legnagyobb haszonnal és általánosan magasztos kifejezésmóddal adjam elő újra. Az urantiai Egyesült Közteslények Testvériségének nevében a leghálásabb elismerésemet fejezem ki minden olyan feljegyzés és fogalom iránt, melyet a továbbiakban felhasználtunk Jézus földi élete újbóli, részletesebb kifejtése során.] 121:8.12

A jóváhagyott eljárást bemutatják.

Az anyagi világok halandó lényeivel való kapcsolatokban, mint amilyen az is, melyet e közlések átviteléhez használunk, mindig igénybe vesszük a köztes teremtményeket is. Ők alapvető fontosságú tényezőket képviselnek a szellemi és az anyagi szint közötti összeköttetésekben. 77:8.8

Számos világon a jobb alkalmazkodásra képes másodfajú köztes teremtmények képesek különböző szintű kapcsolatot létesíteni bizonyos, arra alkalmas halandók Gondolatigazítójával azáltal, hogy ügyesen behatolnak az utóbbi tartózkodási helyét képező elmébe. (És a mindenségrendi képességek épp ilyen váratlan társulása révén vált lehetővé az, hogy e kinyilatkoztatások angol nyelven megjelenhettek az Urantián.) Ezeket az evolúciós világokon élő, jövőbeli kapcsolattartó halandókat különféle tartalékos alakulatokhoz mozgósítják, és bizonyos mértékben éppen ezeken az előrettekintő személyekből álló kis csoportokon keresztül fejlődik a szellemi polgárosodott társadalom és képesek uralkodni a Fenségesek az emberek országain. A beteljesülés tartalékos alakulataiba tartozó férfiak és nők tehát a legkülönbözőbb mértékű kapcsolatot tartják fenn Igazítójukkal a köztes teremtmények közvetítő segédkezésén keresztül; de e halandókat embertársaik kevésbé ismerik fel, kivéve azokban a ritka társadalmi veszélyhelyzetekben és szellemi szükséghelyzetekben, amikor e tartalékos személyiségek az evolúciós műveltség összeomlásának vagy az élő igazság fénye kihunyásának megakadályozása érdekében fellépnek. E tartalékosokat az Urantián ritkán méltatják a történelemkönyvek. 114:7.9

Annak az emberi lénynek az Igazítója, akin keresztül ez a közléscsere végbemegy, meglehetősen széles tevékenységi körrel rendelkezik, leginkább azért, mert az ember majdnem teljesen közömbös az Igazító belső jelenlétének kifelé irányuló megnyilvánulásával szemben; igen kedvező dolog az, hogy az ő tudatában meglehetősen érintetlenül éli meg az egész folyamatot. Ő a kora és a nemzedéke egyik legtapasztaltabb Igazítójával rendelkezik, és mégis, ennek az ügyes Igazítónak az ő elméjében való jelenlétével kapcsolatos jelenségekkel szembeni közömbös hozzáállását és tétlen

érdeklődését is a végzet-őrangyala ritka és eseti válasznak tartja. És mindez a különböző hatások kedvező összehangolását jelenti, melyek hasznosak mind az Igazítónak a felsőbb-szférákbeli tevékenységéhez, mind pedig az emberi társnak az egészség, az eredményesség és a nyugalom szempontjából. 110:5.7

Meg fogod tanulni, hogy csak növeled a terheidet és csökkented a siker valószínűségét, ha túl komolyan veszed magad. Semmi sem lehet fontosabb, mint a besorolásodnak megfelelő szférán végzendő munka - legyen az e világon vagy egy másikon. Nagyon fontos a felkészülési munka a következő, felsőbb szférára, azonban semmi sem ér fel az éppen adott világban élt életben elvégzendő munka fontosságával. De azért a *munka* a fontos, nem pedig az *önnön valód*. Amikor fontosnak érzed magad, akkor energiát vesztegetsz a tudatos éned méltóságának kiélésében, és így kevés energiád marad a feladat elvégzésére. Az önteltség, és nem a munka-központúság meríti ki az éretlen teremtményeket; a sajátlányeg-elem meríti ki, nem pedig a cél elérése érdekében tett erőfeszítés. Akkor végezhetsz fontos munkát, ha nem válsz önteltté; több dolgot is végezhetsz ugyanolyan könnyedén, mint egyetlent, ha kihagyod magadat mindebből. A változatosság megnyugtat; az egyhangúság elhasznál és kimerít. Az egyik nap olyan, mint a másik - ez egyszerűen csak élet vagy a halál közötti választás lehetősége. 48:6.37

A közteslények szakavatott segédkezőkként kitöltik az Urantia anyagi és szellemi ügyei között Ádám és Éva halálával kialakult űrt. Ők a bátyáitok, a bajtársaitok abban a hosszú küzdelemben, amelynek az a célja, hogy az Urantián megállapodjatok a fényben és életben. Az Egyesült Közteslények a lázadásnak való ellenállásban kipróbált testület, és hűségesen teljesíteni is fogják a feladatukat a bolygói evolúcióban, míg e világ eléri az idők célját, vagyis mindaddig a távoli napig, amikor ténylegesen is béke fog honolni a földön és valóban jóakarát fog uralkodni az emberek szívében. 77:9.10

A közteslények műveltsége, mely egy halhatatlan bolygói létpolgárság terméke, viszonylag mentes az emberi polgárosodott társadalmat gyötrő időbeli viszontagságoktól. Az emberi nemzedékek felejtenek; a közteslények testülete emlékezik, és ez az emlék a ti lakott világotok hagyományainak kincstára. Így marad meg mindig egy bolygó műveltsége azon a bolygón, és megfelelő körülmények között e múltbeli események eltárolt emlékeit rendelkezésre is bocsátják, miként a Jézus életéről és tanításairól szóló elbeszélést is az urantiai közteslények bocsátották a húsvér testben élő unokatestvéreik rendelkezésére. 77:9.9

A kinyilatkoztatás folyamatában kulcsszerepe van az elme és az Igazító összehangolt működésének.

A felsőrendű és öntevékeny Igazítók gyakran képesek szellemi jelentéstartalmakat vinni az emberi elmébe, amikor az akadálytalanul működik a felszabadult, de szabályozott alkotó képzelet csatornáiban. Ilyenkor, és néha az ember alvása közben, az Igazító képes feltartóztatni az elmebéli folyamatokat, megállítani az áramlást, majd elterelni az ideafolyamot; mindezeket annak érdekében teszi, hogy mély szellemi átalakulásokat okozzon a felsőtudat magasabb, rejtett zugaiban. Így az elme erőit és energiáit tökéletesebben hangolja a jelen és a jövő szellemi szintje kapcsolat-hangjainak hangneméhez.

Néha lehetővé válik, hogy az elme megvilágosodjon, hogy meghalljátok a bennetek folyamatosan beszélő isteni hangot, s így részlegesen tudatosíthassátok az állandóan bennetek lakozó magvábanvaló személyiség bölcsességét, igazát, jóságát és szépségét. 109:5.1

Ti, mint személyes teremtmények, elmével és akarattal rendelkeztek. Az Igazító, mint elő-személyes teremtmény, elő-elmével és elő-akarattal rendelkezik. Ha olyannyira az Igazító elméjéhez hasonultok, hogy szemtől szembe kerültök vele, akkor elméitek eggyé válnak, és ti az

Igazító-elmével erősödtek. Ezt követően pedig, ha akaratotok elrendeli és kikényszeríti ezen új és társított elme döntéseinek végrehajtását, akkor az Igazító elő-személyes akarata személyiségként nyilvánul meg a döntéseiteken keresztül, és amikor erről az egyé kapcsolódásról beszélünk, akkor elmondhatjuk, hogy ti és az Igazító egy vagytok. Elmétek megvalósította az isteniségi összehangolódást, és az Igazító akarata személyiség-kifejeződést nyert. 110:2.5

Az alvás időtartama alatt az Igazító csak annyit próbál meg véghezvinni, amennyit az adott személyiség előzetesen ama döntéseivel és választásaival teljes mértékben jóváhagyott, amelyeket a teljesen éber tudatosság állapotában hozott meg, és amelyek így a felsőbb-elme területeire, az emberi és az isteni viszony kölcsönös kapcsolati területére eljutottak. 110:5.3

Az Igazító a ti kifejlődő halhatatlan lelketek örökkévaló elődje, isteni eredete; ők az a szüntelen készítés, mely az embert rábírja arra, hogy megpróbálja megszerezni az uralmat az anyagi és jelenlegi léte fölött a szellemi és jövőbeli létpályája tükrében. A Nevelők a halhatatlan remény foglyai, az örökké tartó fejlődés forrásai. És mennyire élvezik, amikor halandó társukkal többé-kevésbé közvetlen csatornákon érintkezhetnek! Mennyire örvendeznek, amikor nélkülözhetik a jelképeket és az egyéb közvetett utakat, és üzeneteiket az emberi társaik értelmének közvetlenül villanthatják fel! 108:6.7

Ezen írárok bemutatásához a lehető legmagasabb rendű igazságforrásokból merítettek.

[Közreadta (1. írás)* egy Isteni Tanácsos, az Uverszán, a hetedik felsőbb-világegyetem központjában működő Nappalok Elődei által kijelölt mennyei személyiségekből álló csoport tagja, mely testület feladata ellenőrizni az itt következő kinyilatkoztatások közül azokat, amelyek a Nebadon helyi világegyetem határain túli dolgokkal kapcsolatba hozhatók. Megbízatom, hogy az Isten természetét és sajátosságait bemutató írárok összeállítását hitelesítsem, mert az e célra bármely lakott világon rendelkezésre álló ismeretek legmagasabb szintű forrását én képviselem. Isteni Tanácsosként mind a hét felsőbb-világegyetemben szolgáltam, és hosszú időt töltöttem a minden dolgok paradicsomi középpontjában. Sokszor adatott meg nekem a legnagyobb öröm, hogy az Egyetemes Atya közvetlen személyes jelenlétét élvezzem. Az Atya természetének és sajátosságainak valóságát és igaz voltát megkérdőjelezhetetlen hatásköröm birtokában mutatom be; tudom, hogy mit beszélek.] 1:7.9

És éppen úgy, ahogy én (Isteni Tanácsos)* mindezt közreadom (1. írás)*, a Független Hírvivő társam személyes érzékelő-képessége, mely az ilyen Szellemrendbe tartozók jelenlétét képes kimutatni, jelzi, hogy épp e pillanatban bő hét méternyi távolságban egy, az Ihletett rendbe tartozó és harmadrendű erőter-jelenléttel bíró Szellem tartózkodik. A harmadrendű erőter-jelenlét annak valószínűségét jelzi számunkra, hogy három Ihletett Szellem működik együtt.

Jelenleg több mint tizenkét különböző rendbe tartozó lény áll kapcsolatban velem, és egyedül a Független Hírvivő van tudatában a Háromság e rejtélyes entitásai jelenlétének. Továbbá, amennyire tudatában vagyunk ezen isteni Szellemeink közelségének, éppen olyan mértékben fogalmunk sincs a küldetésükről. Tényleg nem tudjuk, hogy vajon pusztán érdeklődő szemlélői a dolgainknak vagy előttünk valamilyen ismeretlen módon ténylegesen is hozzájárulnak a feladatunk sikeres teljesítéséhez.

Tudjuk, hogy a Háromsági Tanító Fiak a világegyetemi teremtmények *tudatos* megvilágosításának szentelték magukat. Én arra a végső következtetésre jutottam, hogy az Ihletett Háromsági Szellemeink *felsőtudatos* eljárásokkal a teremtésrészek tanítóiként is működnek. Meggyőződésem, hogy van egyfajta alapvető szellemi ismeretösszeg, igazság, mely elengedhetetlenül szükséges a felsőbb szellemi előrehaladáshoz, melyet tudatosan nem lehet felfogni; az öntudat komolyan

veszélyeztetné a befogadás bizonyosságát. Amennyiben e feltételezésünk helytálló, és ezt egyébként a teljes rendem is osztja, akkor ezen Ihletett Szellemelek küldetése lehet az, hogy e nehézséget legyőzzék, hogy áthidalják az erkölcsi megvilágosodás és szellemi előrehaladás világegyetemi rendjében meglévő eme szakadékot. Úgy gondoljuk, hogy a Háromsági-származású tanítók e két fajtája valamiféle kapcsolatot alakít ki a tevékenységük során, de hogy milyen, azt nem igazán tudjuk. 19:5.7

Kizárólagos szellemi látásmóddal nem vagyok képes (Főangyal)* érzékelni azt az épületet, melyben e beszámoló fordítása és rögzítése folyik. Egy Isteni Tanácsos az Uverszáról, aki történetesen itt áll mellettem, még kevesebbet érzékel e tisztán anyagi teremtésrészekből. Azáltal fogjuk fel azt, hogy ezen anyagi szerkezetek miként jelennek meg a számotokra, hogy annak szellemmását szemléljük, melyet az elménk számára az egyik velünk lévő energia-átalakító mutat meg. Ez az anyagból való épület nem tökéletesen valós a számomra, szellemlény számára, de természetesen igencsak valós és meglehetősen hasznos az anyagi halandók számára. 44:0.16

Aligha igaz az az állítás, hogy a szeráf bármely más angyali csoport egyedéhez képest alacsonyabb rendű. Ugyanakkor minden angyal szolgálata először az eredeti és természetes rendjének megfelelő csoportra korlátozódik. Szeráfi társam e beszámoló elkészítésében, Manotia, legfelsőbb szeráf, aki korábban is csak mint legfelsőbb szeráf működött. Szorgalommal és elkötelezett szolgálat révén egymás után teljesítette a szeráfi szolgálatnak mind a hét formáját, s ennek során a szeráfok számára rendelkezésre álló tevékenységek közül csaknem az összeset kipróbálta, és jelenleg szeráf-társvezetői rangban áll az Urantián. 39:0.9

Az igazsággal kapcsolatos kinyilatkoztatásra számos korlátozás vonatkozik, meghatározók és kevésbé meghatározók egyaránt.

A kinyilatkoztatás evolúciós, de mindig fokozatos. A világtörténelmi korszakok során át a vallási kinyilatkoztatások örökké gyarapodók és egymás után egyre nagyobb megvilágosodást hozók. A kinyilatkoztatás küldetése, hogy megrostálja és megtisztítsa az egymást követő evolúciós vallásokat. De ha a kinyilatkoztatásnak fel kell emelnie és nemesíteni kell az evolúciós vallásokat, akkor az ilyen isteni látogatásoknak olyan tanításokat kell bemutatniuk, melyek nem állnak távol annak a korszaknak a gondolkodásától és felfogásától, amelyben közreadják azokat. Így a kinyilatkoztatásnak mindig kapcsolatot kell tartania az evolúcióval és így is tesz. A kinyilatkoztatott vallást szükségképpen mindig korlátozza az ember felfogóképessége. 92:4.1

Mivel a világotok általában nincs tudatában a valóság eredeteinek, sőt még a fizikai valóság eredeteinek sem, ezért időről időre bölcs dolognak bizonyul, hogy útbaigazításokat adjunk a mindenségtan terén. És ez mindig is gondokat okoz a jövő vonatkozásában. A kinyilatkoztatás törvényei nagyban nehezítik a munkánkat azáltal, hogy megtiltják a ki nem érdemelt ismeretek vagy a tudás túl korai átadását. A kinyilatkoztatott vallás részeként közölt bárminemű mindenségtan rendeltetése, hogy igen rövid idő alatt elavulttá váljon. Ennek megfelelően az ilyen kinyilatkoztatások jövőbeli tanulmányozói kísértést fognak érezni a tiszta vallási igazság egyes, kinyilatkoztatott elemeinek elvetésére, mert esetleg nyilvánvaló hibákat fedeznek fel az ezekhez kapcsolódó, közreadott mindenségtanokban.

Az emberiségnek meg kell értenie, hogy minket, az igazság kinyilatkoztatásában résztvevőket a feljebbvalóinktól kapott igen szigorú utasítások kötnek. Nem hozhatjuk előre nyilvánosságra egy évezred tudományos felfedezéseit. A kinyilatkoztatóknak a felhatalmazásuk részét képező előírások szerint kell végezniük tevékenységüket. E nehézség teljes kiküszöbölésére sem most, sem a jövőben nem látunk lehetőséget. Nagyon jól tudjuk, hogy bár az e kinyilatkoztatási sorozatban közölt történelmi tények és vallási igazságok a jövő beszámolóiban szerepelni fognak, néhány röpke év múlva a fizikai tudományokkal kapcsolatba hozható számos állításunk felülvizsgálatra fog szorulni

a további tudományos fejlődés és az új felfedezések következtében. E fejleményeket már ma is előrelátjuk, de a kinyilatkoztatási írásokban tilos megadnunk ezeket az emberiség által még fel nem fedezett tényeket. Világosan látni kell, hogy a kinyilatkoztatások nem szükségképpen sugalmazottak. E kinyilatkoztatások mindenségtana *nem sugalmazás*. Engedélyünk a mai ismeretanyag rendszerezésére és osztályozására korlátozódik. Míg az isteni vagy szellemi meglátás ajándék, addig *az emberi bölcsességnek ki kell fejlődnie*.

Az igazság mindig kinyilatkoztatás: önmagától való kinyilatkoztatás akkor, ha az emberben lakozó Igazító munkájának eredményeként mutatkozik meg; korszakos kinyilatkoztatás akkor, ha az valamilyen más mennyei közvetítő, csoport vagy személyiség tevékenységéből származik. 101:4.1

Ezek a valóságszintek halandói szempontból megengedhető mértékű torzítással jelképezik a jelen világegyetemi korszakot. A halandói nézőponttól különbözően és más világegyetemi korszakok felől közelítve sokféle módon bemutatható a valóság. Fontos tehát felismerni azt, hogy az itt bemutatott fogalmak teljesen viszonylagosak, mégpedig abban az értelemben, hogy a jelentésüket a következők határolják be és korlátozzák:

1. A halandók beszélte nyelv korlátai.
2. A halandói elme képességének korlátai.
3. A hét felsőbb-világegyetem korlátozott mértékű fejlődése.
4. A felsőbb-világegyetemi fejlődés hat elsődleges céljának általatos való fel nem ismerése, melyek nincsenek kapcsolatban a halandók Paradicsomra való eljutásával.
5. Ama sajátosságok, hogy nem vagytok képesek még részlegesen sem értelmezni az örökkévalósági dolgokat.
6. A mindenségrendi evolúció és beteljesedés bemutatásának lehetetlensége az összes világegyetemi korszakkal kapcsolatban, s nem csak a hét felsőbb-világegyetem evolúciós folyamatának jelenkori szakaszával összefüggésben.
7. A teremtmények ama képességének hiánya, hogy felfogják, mit is jelentenek valójában a lételevé-előtti vagy az élményelvi-utániak - vagyis ami a kezdetek előtt és a beteljesülések után van.

A valóság növekedését az egymást követő világegyetemi korszakok sajátos körülményei határozzák meg. A központi világegyetemben nem következett be fejlődési jellegű változás a Havona korszakban, ám a felsőbb-világegyetemi korszak mostani szakaszaiban bizonyos fokozatos változáson megy át, melyet az evolúciós felsőbb-világegyetemek fejlődésével való összhang vált ki. A kifejlődőben lévő hét felsőbb-világegyetem egykor majd eljut a fény és élet végső korszakába, el fogja érni a jelenlegi világegyetemi korszak növekedési határát. Ahhoz azonban kétség sem férhet, hogy a következő világegyetemi korszak, az első külső térszint korszaka, megszabadítja majd a felsőbb-világegyetemeket a mostani korszak beteljesülési korlátaitól. A kiteljesedés folyamatosan épül rá a beteljesülésre.

Ezekkel a korlátokkal szembesülünk akkor, amikor megkíséreljük bemutatni a mindig-emelkedő valóságszinteken létező dolgok, jelentéstartalmak és értékek, valamint ezek egységbe foglalásának rendszerét. 106:0.10

A paradicsomi Háromság ténye semmilyen módon nem jelenti az isteni egység igazságának eltorzítását. A paradicsomi Istenség három személyisége, minden világegyetemi valóság-válaszban és minden teremtményi viszonyban, egy. E három örök személy létezése sem torzítja az Istenség oszthatatlanságának igazságát. Egy pillanatra sem feledkezem meg arról, hogy nem ismerek olyan nyelvet, amely alkalmas lenne arra, hogy azon keresztül a halandói elme számára világosan elmagyarázzam, hogy e világegyetemi problémákat mi hogyan látjuk. De ez ne szegje kedveteket; mindezen dolgok között vannak olyanok, amelyek nem egészen világosak még azon felsőbbrendű

személyek számára sem, akik a paradicsomi lényeknek ugyanazon csoportjába tartoznak, mint jómagam. Mindig emlékezzetek arra, hogy az Istenséggel kapcsolatos e mély igazságok egyre érthetőbbé válnak, amint elmétek fokozatosan szellemivé lényegül a Paradicsom felé tartó hosszú halandói felemelkedés egymást követő korszakai során. 1:7.8

Igen nehéz megfelelő szavakat találni az angol nyelvben a különféle - fizikai, elmei vagy szellemi - erő- és energiaszintek megjelölésére és leírására. E beszámolómban nem használhatók az általános elfogadott erő, energia és erőtér meghatározások. A nyelv fogyatékosai miatt e kifejezéseket kénytelenek vagyunk többes értelemben használni. Ebben az írásban például az *energia* a megnyilvánuló mozgás, hatás és potenciál minden szakaszát és formáját jelöli, míg az *erőt* a gravitáció előttire, az *erőteret* pedig a gravitáció utánira, mint energiaszakaszokra alkalmazzuk. 42:2.1

A halandói elme korlátozott képességei rendkívül megnehezítik mindazon erőfeszítéseinket, hogy az Istenről alkotott emberi fogalmat teljesebbé és szellemibbé tegyük. Feladatunk teljesítését komolyan hátráltatják a nyelvi korlátok, valamint az olyan irodalmak hiánya, amelyeket felhasználhatnánk erőfeszítéseink során, hogy az ember véges, halandói elméje számára az isteni értékeket és a szellemi jelentéstartalmakat szemléltessük vagy összehasonlító jelleggel bemutassuk. Az embernek az Istenről alkotott fogalma bővítésére irányuló minden igyekezetünk helytel-közzel hiábavaló lenne, ha figyelmen kívül hagynánk azt a tényt, hogy a halandói elmében ott lakozik az Egyetemes Atya küldötte Igazító és az embert áthatja a Teremtő Fiú Igazságszelleme. Ezért, ezen isteni szellemek emberi szívben való jelenlétét az istenkép teljesebbé tételéhez segítségül hívva, örömet fogok hozzá feladatomban teljesítéséhez, vagyis hogy az emberi elme számára megpróbáljam részletesebben bemutatni az Isten természetét. 2:0.3

Az Urantia Írások. Az ezen írást is magába foglaló írások alkotják az igazságnak az Urantia halandói számára való legutóbbi bemutatását. Ezek az írások minden korábbi kinyilatkoztatástól különböznek, ugyanis ezek nem egyetlen világegyetemi személyiség munkája, hanem több lény összetett beszámolója. De az Egyetemes Atya elérésével adós kinyilatkoztatás sohasem lehet teljes. Minden más mennyei segédkezés nem más, mint részleges, átmeneti és gyakorlatilag az idő és tér helyi viszonyaira szabott. Bár az ehhez hasonló ismertetések talán gyengítik az összes kinyilatkoztatás közvetlen erejét és tekintélyét, eljött az idő az Urantián, amikor tanácsos ilyen őszinte vallomásokat tenni, még akkor is, ha ezzel megjelenik annak a kockázata, hogy ennek, az igazságról az Urantia halandó emberfajta számára tett kinyilatkoztatások közül a legutóbbinak, a jövőbeli hatása és tekintélye gyengül. 92:4.9

Szellemlények számos rendje működik szerte a helyi világegyetemi területeken, melyekről azért nem szólnak kinyilatkoztatások a halandók számára, mert nekik semmilyen kapcsolatuk sincs a paradicsomi felemelkedés evolúciós tervével. Ezen írásban az "angyal" kifejezést tudatosan a Világegyetemi Anyaszellem azon szeráfi és társ-utódainak a megjelölésére alkalmazzuk, akik nagymértékben érintettek a halandói túlélési tervek kivitelezésében. A helyi világegyetemben hat további hasonló lényrend szolgál, a ki nem nyilatkoztatott angyalok, akiknek semmilyen meghatározott formában nincs kapcsolatuk az evolúciós halandók paradicsomi felemelkedésével összefüggő világegyetemi tevékenységekkel. Az angyali társak e hat csoportját sohasem nevezzük szeráfoknak, és nem is utalunk rájuk úgy, mint segédkező szellemekre. E személyiségek teljesen a Nebadon igazgatási és egyéb ügyeivel foglalkoznak, olyan feladatokat látnak el, melyek egyáltalán nem hozhatók összefüggésbe az embernek a szellemi felemelkedésre és a tökéleteség elérésére irányuló fejlődési létpályájával. 38:3.1

A Nebadon helyi világegyetemet most egy olyan Teremtő Fiú uralja, aki teljesítette az alászállási szolgálatát; igaz és kegyelmes felsőséggel uralkodik az ő fejlődő és tökéletesedő világegyetemének minden nagy területe felett. A nebadoni Mihály az Örökkévaló Fiúnak a 611.121. adománya az idő

és tér világegyetemei számára, és a ti helyi világegyetemetek szervezését mintegy négy milliárd évvel ezelőtt kezdte meg. Mihály az első alászállási küldetésére nagyjából akkor készült, amikor az Urantia a mai formáját kezdte felvenni, egymilliárd évvel ezelőtt. Az alászállásai úgy százötvenmillió évenként követték egymást, az utolsóra ezerkilencszáz évvel ezelőtt került sor az Urantián. És most belefogok ezen alászállások természetének és jellegének bemutatásához olyan teljességben, amennyire azt a felhatalmazásom engedi. 119:0.7

A kinyilatkoztatói javaslatok is megismerhetők.

A kinyilatkoztatás eljárásával sok korszaknyi idő takarítható meg az evolúciós hibáknak a szellemi gyarapodás igazságaitól való elválasztásához és elkülönítéséhez szükséges munkában. 101:5.1

Az Isten természete tanulmányozható a legfelsőbb ideák kinyilatkoztatásában, az isteni jellem elképzelhető úgy, mint fenséges eszménykép-ábrázolás, de az isteni természetre vonatkozó összes kinyilatkoztatás közül a leginkább megvilágító és szellemi értelemben tanító jellegű kinyilatkoztatás a názáreti Jézus vallásos életének megértésében található meg, mégpedig az isteniségének teljes tudatosulását megelőző életszakaszában éppúgy, mint az azt követőben. Ha Mihálynak a megtestesülésben leélt életét tekintjük az Istenről az embernek tett kinyilatkoztatás alapjának, akkor megkísérelhetünk emberi szóképekbe önteni bizonyos ideákat és eszményképeket az isteni természettel kapcsolatban, melyek vélhetően hozzájárulnak ahhoz, hogy az Egyetemes Atya személyiségének természetéről és jelleméről alkotott emberi fogalom világosabbá és egységesebbé váljon. 2:0.2

E vonatkozásban azonban megjegyezzük, hogy a Tanító Fiak a Háromsági-származású legfelsőbb összehangoló személyiségek. A világegyetemek e kiterjedt mindenségében mindig fennáll a veszélye annak, hogy a korlátolt nézőponttal rendelkezők engednek a véteknak, a valóság és az isteniség töredezettségében eredendően jelen lévő rossznak.

Például: Az emberi elme rendszerint arra törekszik, hogy az eme kinyilatkoztatásokban közreadott mindenségrendi bölcséletet azáltal értse meg, hogy az egyszerűtől és végestől az összetett és a végtelen felé, az emberi eredetűtől az isteni végzetig halad. Ám ez az út nem vezet *szellemi bölcsességhez*. Az ember ezen eljárása nem más, mint a legkönnyebb út a *fejlődéstörténeti ismeret* egy bizonyos formájának elsajátítása felé, azonban ez a legjobb esetben is csak az ember eredetét tárhatja fel; igen keveset vagy még inkább semmit sem mutat meg az ember isteni végzetéből.

Még az embernek az urantiai élőlénytani fejlődésében is súlyos ellenérvek hozhatók fel azon megközelítés ellen, mely kizárólagosan történeti úton akarja magyarázni az ember mai helyzetét és jelenlegi problémáit. Bármely valós probléma - legyen az emberi vagy isteni, földi vagy mindenségrendi - helyes megközelítése kizárólag a világegyetemi valóság három szakasza közötti összefüggések teljes körű és elfogulatlan tanulmányozásával lehetséges: e szakaszok pedig az eredet, a történelem és a beteljesülés. E három élményelvi valóság helyes megértése szolgálat alapot a jelen helyzet bölcs értékeléséhez.

Amikor az emberi elme azt a bölcséleti eljárást alkalmazza, hogy az alacsonyabb felől közelít a magasabb rendűhöz akár az élőlénytán, akár az istentan terén, akkor mindig fennáll a veszélye négyféle okfejtési hiba elkövetésének:

1. Teljesen figyelmen kívül hagyja a személyes előrehaladás vagy a mindenségrendi végzet végleges és teljes fejlődési célját.
2. A lehető legnagyobb bölcséleti baklövést követi el azzal, hogy túlságosan leegyszerűsíti a mindenségrendi fejlődési (élményelvi) valóságot, melynek eredményeként elferdíti a tényeket, kiforgatja az igazságot és félreértelmezi a végzeteket.

3. Az okozati viszonyok vizsgálata a történelem gondos tanulmányozása. De a lény változása *mikéntjének* megismerése nem jelenti szükségképpen az adott lény jelenlegi helyzetének és igaz jellemének avatott megértését.
4. A történelem egymagában nem mutatja megfelelően a jövőbeli fejleményeket - a végzetet. A véges eredetek hasznosak, azonban csakis az isteni okok tárnak fel végleges hatásokat. Az örök végek nem látszanak az időbeli kezdetekben. A jelent csakis az egymással kapcsolatban álló múlt és jövő tükrében lehet helyesen értelmezni.

Ennélfogva, ezen és egyéb okból is, az ember és az ő bolygói problémáinak megközelítéséhez azt az eljárást alkalmazzuk, hogy tér-idő utazásba kezdünk a minden személyiségi valóság és minden mindenségrendi létezés végtelen, örökkévaló és isteni paradicsomi Forrásától és Középpontjától. 19:1.4

De a helyi világegyetem kialakulása hosszú történet. A felsőbb-világegyetemmél foglalkozó írások vezetik fel e tárgykört, melyet a helyi teremtésrészekkel foglalkozó, e részbe tartozók folytatnak, míg a következő részben sorra kerülő, az Urantia történelmének alakulásáról és a rendeltetéséről szóló írások fejeznek be. Azonban kellőképpen megérthetitek az ilyen helyi teremtésrész halandóinak rendeltetését pusztán azáltal is, hogy figyelmesen áttanulmányozzátok a Teremtő Fiatok életéről és tanításairól szóló beszámolókat, aki egykor az ember életét élte a halandó húsvér testhez hasonló alakban a ti evolúciós világotokon. 32:2.13

Az igazság élő; az Igazság Szelleme mindegyre a szellemi valóság és az isteni szolgálat új területeire vezeti a fény gyermekeit. Nem azért kaptok igazságot, hogy azt rögzült, biztos és tisztelt formákká merevítsétek. A ti igazság-kinyilatkoztatásoknak olyan mértékben ki kell teljesednie annak révén, hogy személyes tapasztaláson mentek keresztül, hogy új szépség és tényleges szellemi nyereségek mutatkozzanak meg mindazok számára, akik a szellemi gyümölcsöket figyelik, hogy annak következményeként megdicsőítsék az Atyát, aki a mennyben van. Csak azok a hűséges szolgáltók, akik az igazság ismeretében így gyarapodnak, és akik ezáltal kifejlesztik a szellemi valóságok isteni értékelésére való képességet, csak azok remélhetik, hogy "teljesen bemennek Uruk örömébe". Mily szomorú látni, amint a magukat Jézus követőinek vallók egymást követő nemzedékei azt mondják az isteni igazságbeli intézőségük kapcsán: "Itt van, Mester, a száz vagy ezer éve ránk bízott igazság. Nem veszítettünk el semmit sem; hűen megőriztünk mindent, amit adtál; nem engedték, hogy bármi is megváltozzon abban, amit tanítottál nekünk; itt van az igazság, melyet nekünk adtál." De a szellemi tunyaságra vonatkozó ilyen kifogás nem igazolja az igazság haszontalan intézőjét a Mester előtt. A rátok bízott igazság szerint fogja az igazság Mestere a számonkérést elvégezni.

A következő világon arra kérnek majd, hogy adjatok számot az e világi felruházottságaitokról és intézőségeitekről. Legyen akár kevés vagy sok eredendően meglévő talentumotok, igazságos és irgalmas elszámoltatásra számíthattok. Ha a rátok bízott dolgokat csak önző törekvésekre használtátok és nem gondoltatok a szellem gyümölcseinek bővebb termésével kapcsolatos felsőbb kötelességekre - hogy azok megmutatkozzanak az emberek iránti egyre jobban kiteljesedő szolgálatban és az Isten imádatában - akkor ilyen önző intézőként mindenkinek el kell fogadnia a szándékos választása következményét.

És mennyire hasonlít minden önző halandóra ez a hűtlen szolga az egy talentummal annyiban, hogy a saját tunyasága miatt egyenesen a gazdáját okolta. Mennyire hajlamos a saját tévedéseivel szembesülő ember másokat hibáztatni, gyakran olyanokat, akik a legkevésbé érdemlik meg!

Amikor nyugovóra tértek, Jézus azt mondta: "Önként kaptátok; ezért önként kell adnotok a menny igazságát, és ahogy adjátok, ez az igazság megsokasodik és a megmentő irgalom növekvő fényt árasszja, éppen azáltal, hogy ebben a munkában segédkeztek." 176:3.7

Megérett az idő arra, hogy az ember tanúja legyen annak, amint a tizenkilenc évszázad istentani hagyományai és vallási tantételei közepette az emberi Jézus jelképesen feltámad a halotti sírjából. A názáreti Jézust többé már nem szabad feláldozni, még a megdicsőült Krisztus nagyszerű felfogásáért sem. Milyen felemelő szolgálat lenne, ha ezen a kinyilatkoztatáson keresztül az Ember Fia kiszabadulna a hagyományelvű istentan sírjából, és az élő Jézusként lépne az ő nevét viselő egyház elé és minden más vallás elé is! A hívek keresztény közössége bizonyosan nem habozna ilyen hitbeli és életmódbeli igazodást végezni, mely képessé tenné a Mester "követésére" azon valós élete megmutatása által, mely az Atya akarata megcselekedése tekintetében hithű odaadást, az ember önzetlen szolgálata esetében pedig elhivatottságot jelent. Félnék-e a magukat keresztényeknek mondók attól, hogy leleplezzék a társadalmi tiszteletreméltóság és az önző gazdasági összhangtalanság önelégült és el nem hivatott közösségét? Fél-e az intézményesített kereszténység a hagyományos egyházi tekintély esetleges veszélybe sodrásától vagy esetleges lerombolásától, ha a galileai Jézus visszahelyeztetik a halandó emberek elméjébe és lelkébe, mint a személyes vallásos élet eszményképe? Valóban, a keresztény polgárosultság társadalmi újraalkalmazkodásai, gazdasági átalakulásai, erkölcsi megújulásai és vallási felülvizsgálatai gyökeresek és forradalmiak lennének, ha Jézus élő vallása hirtelenül kiszorítaná a helyéből a Jézusról szóló istentani vallást. 196:1.2

* A zárójeles jegyzetek az egyértelműsítést szolgálják.

Megjegyzés: A félkövér szedéssel kiemelt alcímek a fogalmi rend áttekintésének segítése érdekében kerültek a szövegbe.